

וחובה לאדם של בריאה, אלא משום שנברא מטעיהם. ומשום זה (בבטים ל') ראה נטמי לפניה הימים את חמימות ואת הטוב ואת המות ואת הרע. ובחירה בחמים. אמרו לו, ועוד כל זה לך? לא היה נברא לחתטא לפני יהונ'ה, ולא גורם כל מה שגרם למעלה, ולא היה לו לא ענש ולא שכר.

אמר חכמים, מן הדין היה לברא אותו בשבייל התורה, בגללה נברא, שפטוב בה שוכר לצדיקים וענש לרשעים, ולא היה שוכר לצדיקים וענש לרשעים. אלא ברא בשבייל אדרם של בריאה, לא תחו בראה לשבת יצרה. אמרו, רראי בעת שמענו מה שאלה שמענו עד עכשו, שודאי לא ברא הקדושים.

ברוך הוא דבר שאינו צrisk. ולא עוד, אלא התורה של בריאה היא הלבוש של השכינה. אם אדם לא היה עתיד להברא, קיתה השכינה בלי כסוי, כמו עני. ומשום זה, כל מי שחווטא באלו הפיט את השכינה מלובשה, וזהו ענשו של אדם. וכל מי שמקים את מצוות התורה, באלו הלביש את השכינה מלובשה. ומשום זה פרשו בכסוי של יציאת (שמות כב) כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעוז בפה ישכ卜, בגולות, והררי פרשה.

בא וראה, החשך הוא השחר של התורה, האור הבהיר של התורה, וכשאותו האור מתלבש בחשך, נאמר בתורה שחורה אני ונואה (שיר השירים א). וכשמסתלק משם אור שהוא לבן, היא אומרת אל תרاني שאני שחורתה. והתורה כמו בת העין שלא שחורה ויפה באור שפahir בה, ומשום זה בת העין והאור המPAIR בה אמר דור (קהלים כ) ה' אורי ויישע' ממי אי'א. אורי - אור י', שהוא בת

בריאה. אלא בגין דאתברי מטרוני. ובгинן דא (דברים ל ט) ראה נטמי לפניה הימים את חמימות ואת הטוב ואת הרע (שם ט), ובחירה בחמים. אמרו ליה ועוד אמראי פלי היא. לא היה אתברי למיחב קדם יהונ'ה, ולא לגרמא כל מה דגרים לעלך, ולא היה ליה לא ענש ולא שכר.

אמר חכמיה מן הדין היה לمبرי ליה בגין דאוריתא בגין אתברי את כתיב בה אגרא לצדיקיא וענשא לרשיעיא. ולא היה אגרא לצדיקיא וענשא לרשיעיא, אלא בגין אדם דבריא (ישעה מה יח) לא היה בראה לשבת יצאה. אמרו ודאי בזע שמענא מה דלא שמענא עד השקאה. דודאי לא ברא קידשא.

בריך הוא מלטה דלאו היא צrisk. ולא עוד אלא אוריתא דבריא איה לבודשא דשכינתא. אם אדם לא היה עתיד לمبرי הנות שכינתא בלא בטיא בגונא דעתני. ובгинן דא כל מאן דחוב באלו הפשט לשכינתא מלבודשא, והאי איהו עונשא לאדם. וכל מאן דמקרים פיקודא דאוריתא באלו הוא לביש לשכינתא במלבודשא. ובгинן דא אוקמונה בכספיא דציצית, (שמות כב כ) כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעוז בפה ישכ卜 בגולותא וזה אוקמונה.

הא חזי חשך איהו אפסו דאוריתא אור חוריו דאוריתא. וכד ההוא אור מתלבש בחשך, אמר באוריתא שחורה אני ונואה (שיר השירים א). וכד אסתלק מטהון אור דאייהו חוריו, אייה אומר באוריתא שאני שאני שחורתה. ואוריתא בגונא דבת עינא דאייה אבמא ושפירה באור דנהייר ביה. ובгинן בת עינא ואור דנהייר בה אמר (דף קלו ע"ב) דוד (תהלים כז א) ה' אורי ויישע' אמר (דף קלו ע"ב)